

μεταπίπτειν). Ἐναλλάσσομαι, alternate, Ἐμπεδοκλῆς 17.12 ἧ δὲ δ ι α λ λ ά σ σ ο ν τ α διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει 35.15 ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα δ ι α λ λ ά ξ α ν τ α κελεύθους. || διαλλάσσεσθαι. Συνδιαλλάσσομαι/συμφιλιώνομαι, be reconciled, Ἀρχύτας 3.10 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὖξησεν λογισμὸς εὐρεθεῖς . . . τούτῳ γάρ (sc. τῷ λογισμῷ) περὶ τῶν συναλλαγμάτων δ ι α λ λ α σ σ ό μ ε θ α.

διαλογίζεσθαι. Διαλογίζομαι/στοχάζομαι, consider/meditate, Δημόκριτος 112 θείου νοῦ τὸ αἰετὶ δ ι α λ ο γ ί ζ ε σ θ α ι καλόν. Πρβλ. διανοεῖσθαι, μητίειν, νοεῖν, σκέπτεσθαι.

διάλυσις. Διάλυση, dissolution, Δημόκριτος 297.2 ἔνιοι θνητῆς φύσεως δ ι ά λ υ σ ι ν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι.

διαμεῖβειν (συνών. ἀλλάσσειν, διαλλάσσειν). Ἐναλλάσσω, interchange, Παρμενίδης 8.41 γίγνεσθαί τε καὶ ὄλλυσθαι, εἶναί τε καὶ οὐχί, καὶ τόπον ἀλλάσσειν δ ι ά τε χρῶα φανὸν ἀ μ ε ί β ε ι ν Ἐμπεδοκλῆς 21.14 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἀλλοιωπά· τόσον δ ι ά κρησις ἀ μ ε ί β ε ι.

διαμένειν (τύπ. διαμύμνειν, ἀντίθ. σκίδνασθαι). Παραμένω, remain, Δημόκριτος 100 ὅτε μὴ δ ι α μ έ ν ο υ σ ι ν ἐπὶ πολλὸν οἱ πειραθέντες φίλοι, δύστροπος A 135 (55) (DK II 116,12) διὰ πλείστου τε κενοῦ διέρχεται (sc. ἀήρ) καὶ ἥκιστα δ ι α μ ί μ ν ε ι.

διάμορφος. Ἀλλόμορφος, of different form, Ἐμπεδοκλῆς 21.7 ἐν δὲ Κότῳ δ ι ά μ ο ρ φ α καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται.

διαμπερὲς 1 (συνών. ἡνεκές, ἡνεκέως). Διαρκῶς, continuously, Ἐμπεδοκλῆς 17.6, 17.12, 26.11 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα δ ι α μ π ε ρ έ ς οὐδαμὰ λήγει **2** (συνών. διαμπερέως). Πέρα γὰρ πέρα, all the way, Ἐμπεδοκλῆς 17.31 εἴτε γὰρ ἐφθείροντο δ ι α μ π ε ρ έ ς, οὐκέτ' ἂν ἦσαν 100.4 ῥινῶν ἔσχατα τέρθρα δ ι α μ π ε ρ έ ς.

διανοεῖσθαι. Νομίζω, believe/think, Δημόκριτος 155.2 εἰ κῶνος τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδῳ, τί χρὴ δ ι α ν ο ε ῖ σ θ α ι

τάς τῶν τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας; Πρβλ. διαλογίζεσθαι, μητίειν, σκέπτεσθαι.

διάνοια. Σκέψη/νοῦς, thought/mind, Δημόκριτος 191.9 τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυμαζομένων ὀλίγην μνήμην ἔχοντα καὶ τῇ διανοίᾳ μὴ προσεδρεύοντα. Πρβλ. νόησις, νοῦς.

διαπέτεσθαι. Ξεπετιέμαι καὶ σκορπίζομαι, fly off and be scattered, Ἐμπεδοκλῆς 17.5 ἢ δὲ πάλιν διαφνομένων θρεφθεῖσα διέπτη.

διαπρεπής. Περιφανής/ξεχωριστός, notable/outstanding, Δημόκριτος 195 εἰδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ καρδίης κενεά.

διασκιδνάναι. Διασκορπίζω, disperse, Ἐμπεδοκλῆς 84.4 ἄψας παντοίων ἀνέμων λαμπτήρας ἀμοργούς, οἳ τ' ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασκιδνᾶσιν ἀέντων. Πρβλ. σκιδνάναι.

διασπᾶν. Διασπῶ/ξесχίζω, split/tear, Δημόκριτος 159.6 τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς μέθαις, τὰ δὲ κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φιληδονίαις. || **διασπᾶσθαι.** Διασπῶμαι/διαχωρίζομαι, be separated, Ἐμπεδοκλῆς 63 ἀλλὰ διέσπασται μελέων φύσις· ἢ μὲν ἀνδρός. Πρβλ. διαιρεῖν, διατέμνεσθαι.

διάστημα 1. Διάστημα (μουσικό), interval (musical), Ἀρχύτας 2.7-10-15 καὶ ἐν ταῦτα <τᾱ> ἀναλογία συμπίπτει ἡμεν τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μείον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μεῖζον . . . τούτων δ' οἱ μεῖζονες ἴσον ποιοῦνται τὸ διάστημα καὶ οἱ μείους . . . γίνεται δ' ἐν ταῦτα τᾱ ἀναλογία τὸ τῶν μειζόνων ὄρων διάστημα μεῖζον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μείον **2.** Ἀπόσταση/διαφορά, distance/difference, Δημόκριτος 191.5 αἱ δ' ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψυχέων οὔτε εὐσταθέες εἰσὶν οὔτε εὐθυμοί.

διαταγή (συνών. τάξις, διαθιγή). Τάξη/διάταξη, order/arrangement, Δημόκριτος A 125 (DK II 112,30) τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖα